

Sygn. akt III AUa 420/17

POSTANOWIENIE

Dnia 30 kwietnia 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Barbara Białecka
Sędziowie:	SSA Urszula Iwanowska (spr.) SSO del. Gabriela Horodnicka - Stelmaszczuk
Protokolant:	st. sekr. sądowy Katarzyna Kaźmierczak

po rozpoznaniu w dniu 26 kwietnia 2018 r. na rozprawie

sprawy (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

przy udziale M. K.

o ustalenie obowiązku ubezpieczenia społecznego

na skutek apelacji płatnika składek

od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 16 marca 2017 r. sygn. akt VI U 646/16

p o s t a n a w i a :

1. umorzyć postępowanie apelacyjne,
2. odstąpić od obciążenia (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P. kosztami zastępstwa procesowego organu rentowego w postępowaniu apelacyjnym.

SSA Urszula Iwanowska SSA Barbara Białecka SSO del. Gabriela Horodnicka

- Stelmaszczuk

Sygn. akt III AUa 420/17

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 16 marca 2017 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie (pkt I) oraz zasądził od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. kwotę 1.200 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt II).

Sąd pierwszej instancji na podstawie ustalonego w sprawie stanu faktycznego uznał, że odwołanie płatnika okazało się nieuzasadnione. Podzielił zatem stanowisko organu rentowego wyrażone w zaskarżonej decyzji, że ubezpieczony M. K. jako osoba wykonująca u płatnika składki prace na podstawie umowy o świadczenie usług, do której stosuje się przepisy dotyczące umów zlecenia podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresach wskazanych w zaskarżonej decyzji.

Płatnik składek (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. zaskarżył apelacją powyższy wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie domagając się jego zmiany i uwzględnienia odwołania, ewentualnie uchylenia jego oraz wnosząc o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację organ rentowy wniósł o jej oddalenie i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego przed sądem drugiej instancji, według norm przepisanych.

W piśmie z dnia 11 kwietnia 2018 r. płatnik składek, działając przez pełnomocnika, cofnął apelację oraz odwołanie na podstawie art. 203 § 1 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c. Jednocześnie płatnik składek wniósł o umorzenie postępowania w przedmiotowej sprawie i nieobciążanie go kosztami postępowania.

W piśmie z dnia 17 kwietnia 2018 r. organ rentowy wyraził zgodę na cofnięcie apelacji, nie wyraził zgody na cofnięcie odwołania od decyzji. Organ rentowy podtrzymał w całości wniosek o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny rozważył, co następuje:

Zasadą jest, że zgodnie z art. 203 § 1 k.p.c. pozew może zostać cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia aż do wydania wyroku. Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, lecz wyłącznie wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że byłoby to sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzałoby do obejścia prawa (art. 203 § 4 k.p.c.). Nadto, w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych cofnięcie pozwu jest niedopuszczalne, gdyby czynność ta naruszała słuszny interes ubezpieczonego (art. 469 k.p.c.).

Wyjaśnienia przy tym wymaga, że w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych (prowadzonych w postępowaniu odrębnym według zasad przewidzianych w art. 459-476 k.p.c. i art. 477⁸⁻¹⁶ k.p.c.) funkcję pozwu pełni odwołanie od decyzji organu rentowego. Na podstawie art. 13 § 2 k.p.c. do cofnięcia odwołania od decyzji organu rentowego stosuje się odpowiednio przepis art. 203 § 1 k.p.c. Oznacza to, że odwołanie takie może zostać przez ubezpieczonego cofnięte zgodnie z regułami wynikającymi z uregulowań art. 203 § 1 k.p.c., art. 332 § 2 k.p.c. i art. 391 § 1 zd. 1 k.p.c. Jednocześnie, do oceny dopuszczalności cofnięcia odwołania stosuje się przepis art. 203 § 4 k.p.c. oraz art. 469 k.p.c.

W przedmiotowej sprawie cofnięcie odwołania przez płatnika (...) sp. z o.o. nastąpiło w dniu 11 kwietnia 2018 r., a więc po wydaniu wyroku przez sąd pierwszej instancji (16 marca 2017 r.) i po jego zaskarżeniu przez płatnika (13 kwietnia 2017 r.). Pismem z dnia 17 kwietnia 2018 r. organ rentowy natomiast nie wyraził zgody na cofnięcie odwołania.

Mając na uwadze to, że pismo zawierające wniosek płatnika składek o cofnięcie odwołania wpłynęło już po zainicjowaniu procesu, dla swojej skuteczności wymagał on zgody drugiej ze stron – w niniejszym przypadku zgody organu rentowego. Jak wynika z akt sprawy, organ rentowy takiej zgody nie wyraził, wobec czego wniosek płatnika składek nie mógł zostać uznany za skuteczny.

W dalszej kolejności wskazać należy, że zgodnie z dyspozycją art. 391 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. w razie cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu. W sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych dopuszczalność cofnięcia apelacji określa ponadto treść art. 469 k.p.c. wraz z odpowiednio stosowanym art. 203 § 4 k.p.c. (vide: postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 24 marca 2011 r., I UK 385/10, LEX nr 811836 oraz z dnia 4 lutego 2011 r., I UK 366/10, LEX nr 794784). Stosownie do brzmienia art. 203 § 4 k.p.c. sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub

ograniczenie roszczenia wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa. Z art. 469 k.p.c. wynika natomiast, że sąd uznaje za niedopuszczalne cofnięcie środka odwoławczego także wtedy, gdy czynność taka naruszałaby słuszny interes ubezpieczonego. Zdaniem Sądu Apelacyjnego w rozpoznawanej sprawie brak jest okoliczności, które sprzeciwiałyby się cofnięciu apelacji przez płatnika składek. Dodatkowo Sąd Apelacyjny miał na uwadze, że również organ rentowy wyraził zgodę na cofnięcie przez płatnika składek apelacji.

Skuteczne cofnięcie apelacji stanowi podstawę umorzenia postępowania apelacyjnego. W konsekwencji postępowanie apelacyjne w niniejszej sprawie podlegało umorzeniu w oparciu o art. 391 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania Sąd Apelacyjny orzekł w oparciu o zasadę wynikającą z art. 102 k.p.c. Organ rentowy zarówno w odpowiedzi na apelację, jak i w piśmie o wyrażeniu zgody na cofnięcie apelacji wniósł o zasądzenie na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego, jednakże sąd odwoławczy uznał, iż w niniejszej sytuacji istniały podstawy, które uzasadniały odstąpienie od obciążania płatnika składek kosztami postępowania. Cofnięcie apelacji nastąpiło bowiem przed terminem rozprawy apelacyjnej, nadto organ rentowy w odpowiedzi na apelację ograniczył się jedynie do wskazania, że podtrzymuje w całości dotychczasowe stanowisko w sprawie. Zatem nadkład pracy pełnomocnika organu rentowego był zatem znikomy. Jednocześnie umorzenie postępowania wiązało się z uprawomocnieniem się wyroku Sądu Okręgowego, w którym zasądzono na rzecz organu rentowego koszty zastępstwa procesowego za postępowanie przed sądem pierwszej instancji i to w kwocie 1.200 zł.

Jednocześnie sąd odwoławczy miał na uwadze, że organ rentowy wydał wobec płatnika szereg tożsamyh decyzji, płatnik złożył od nich odwołania, a prowadzenie poszczególnych spraw faktycznie opierało się na tych samych twierdzeniach i stanowiskach obu stron. Zatem kolejne sprawy rozpoznawane przez Sąd Apelacyjny nie wymagały już żadnego nakładu pracy od pełnomocników powielających dotychczasowe czynności. Nie można też pominąć okoliczności, że organ rentowy na mocy wyroków sądu pierwszej instancji każdorazowo miał przyznany zwrot poniesionych kosztów i dotyczyło to także - chociaż w ograniczonym już zakresie - wyroków wydanych dotychczas przez sąd odwoławczy, który rozpoznał merytorycznie apelacje płatnika.

W tych okolicznościach Sąd Apelacyjny uznał, że w sprawie zachodzi szczególnie uzasadniony przypadek i nie ma podstaw do mnożenia kolejnych kosztów na rzecz organu rentowego.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Apelacyjny odstąpił od obciążania płatnika składek kosztami zastępstwa procesowego organu rentowego.

SSA Urszula Iwanowska SSA Barbara Białecka del. SSO Gabriela Horodnicka-Stelmaszczuk